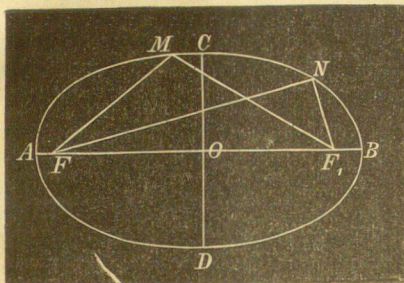

някоя точка на еллипсисътъ — *радиусы векторы*. Като ся основаваме врѣхъ горѣупомянѣното свойство, лесно е да ся начъртае еллипсисътъ. За това земаѣ нишка, дължината на която трябва да бѣде равна съ осьтъ на предполагаемый еллипсисъ, припичаватъ я въ двѣ точки, които трябва да бѣ-

Черт. 24.

дѣтъ фокусы, и накарватъ плайвасътъ да ся плъзга по нишката тѣй, щото нишката да бѣде постоянно обтегната; тѣй начертаната крива ще бѣде еллипсисъ. Диаметрътъ *CD*, който промикува презъ срѣдѣтъ *O* на голямѣтъ ось и е перпендикуляренъ къмъ неж, наричаея *малка*

ось; отношението $\frac{OF}{AO}$ ся нарича *ексцентрицитетъ*, и

колкото е то по голямо, толкози еллипсисътъ бѣва по продълговатъ, а колкото е по малко — толкози еллипсисъ дохожда по близо къмъ кръгътъ, тѣй щото ако ексцентрицитетътъ = 0, то двата фокуса ще ся слѣятъ съ центрътъ *O* и еллипсисътъ ще ся обърне на кръгъ. Тѣй като сичкыѣ меридианы иматъ формата на еллипсисыѣ, а измѣрванието на градусыѣ на екваторътъ и параллелыѣ е показало, че тѣ сж кръгове, то нужно е да ся предположи, че земята е тѣло на въртѣнието, кое става отъ обръщанието на половинъ еллипсисътъ около малката му ось. Такова тѣло има видъ на сферондъ, кой е сплесканъ при полюсыѣ и е расточенъ при екваторътъ, и ся нарича *еллипсоидъ на въртѣнието*.

29. СТИСНАТИНА НА ЗЕМЬТЪ. Изъ исчисленията е намѣрено, че радиусътъ на земный екваторъ = 859 географически миль, а полярный радиусъ или земната половинъ ось = 856 географически миль. Отношението на разликѣтъ на двата радиуса къмъ радиусътъ на екваторътъ ся нарича *стиснатина на земьтъ*; тя е равна $\frac{1}{300}$. Това знази че ако раздѣлимъ радиусътъ на земьтъ на 300 равны